

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010518
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1619010518.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného J. D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. júla 2020 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

J. D., narodený XX. V. XXXX v V., trvale bydliskom ul. W. C. č. XXX/X, XXX XX D. M., t. č. vo výkone trestu v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,

sa uznáva vinným, že

od presne nezisteného času približne do 08.30 h dňa 29.12.2018 neoprávnene a bez povolenia prechovával 3 kusy plastových vreciek s tlakovým uzáverom obsahujúcich vtedy neznámu bežovú kryštalickú látku a 1 kus plastového vrečka s tlakovým uzáverom obsahujúceho vtedy neznámu jednu plochú tvarovanú tabletku (panáček) ružovej farby, ktoré boli vložené v plechovej krabíčke od cukríkov CHOCO CRUNCH oblepenej čiernou páskou, ktorá obvinenému vypadla pri pokuse o útek obvineného z vozidla, ktoré bolo zastavené hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu v Malackách a následne boli dňa 29.12.2018 približne o 12.15 h zaistené obhliadkou miesta činu v W. M. v časti W. alej v blízkosti križovatky s cestou 1/II, o ktorých bolo ich skúmaním Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru Bratislava zistené, že

- ako stopa č. 2 označená ako A plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo hrubo kryštalický materiál svetlobéžovej farby s hmotnosťou 5.272 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 75,1 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) s prímiesou metylsulfonylmetánu (dimetylsulfón, MSM), obsahujúci 3.959 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 99 - 396 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- ako stopa č. 2 označená ako B plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo hrubo kryštalický materiál svetlobéžovej farby s hmotnosťou 944 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 76,8 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) obsahujúci 725 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 18 - 73 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- ako stopa č. 2 označená ako C plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo hrubo kryštalický materiál smotanovo béžovej farby s hmotnosťou 246 mg s priemernou koncentráciou metamfetamínu 67,2 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza) s prímiesou metylsulfonylmetánu (dimetylsulfón, MSM), obsahujúci 165 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá 4 - 17 bežným jednotlivým dávkam drogy,

- ako stopa č. 3 plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahovalo jednu plochú tvarovanú tabletku s rozmermi približne 1,3 x 0,9 x 0,5 cm v tvare panáčka ružovej farby, z jednej strany mierne vypuklú, na druhej strane s vyrazeným nápisom 160 mg, s hmotnosťou 328 mg, v ktorej bola zistená prítomnosť účinnej látky 3,4 - metyléndioxymetamfetamín (MDMA) s priemernou koncentráciou 35,8 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), pričom predložená tabletká obsahovala 118 mg absolútneho MDMA v jednej tablete, čo zodpovedá 1 bežnej jednotlivej dávke drogy,

pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a MDMA (3,4 - metyléndioxymetamfetamín) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok,

a tohto konania sa obvinený J. D. dopustil napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. 1T/57/2015 zo dňa 23.04.2018, právoplatným dňa 15.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 4To/102/2018 zo dňa 15.11.2018 právoplatne odsúdený okrem iného aj za spáchanie zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona,

teda

neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a taký čin spáchal napriek tomu, že už bol za taký čin odsúdený,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona,

Za to sa mu
ukladá

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí a to:
- 1 ks plechová krabička,
- 1 ks digitálna mikrováha zn. Monert.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona sa ochranné protitoxikomanické liečenie vykoná ambulantnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona sa ochranný dohľad ukladá na dobu 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 26. septembra 2019 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 26. septembra 2019, č. 1Pv/13/19/1106-52, na J. D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný J. D. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.
- h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznání viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznání viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu a prípadnom ochrannom opatrení, a to oboznámením znaleckého posudku č. 61/2019 č. I. 77 - 82 znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vypracovaný MUDr. F. V. vrátane jeho doplnenie na č. I. 1/2020 č. I. 242, ďalej oboznámením zápisnice o ohliadke miesta činu + fotodokumentácia č. I. 83 - 85, zápisnice o vydaní veci č. I. 86 - 87, aktualizovaného odpisu registra trestov a centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov z 08. júla 2020.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Pri ukladaní trestu obžalovanému J. D. súd vychádzal zo závažnosti obzvlášť závažného zločinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 172 ods. 2 Trestného zákona) na 10 rokov až 15 rokov.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému J. D., súd musel vychádzať z toho, že ak ide o trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona), pričom podmiennečne odložiť uložený výkon trestu odňatia slobody možno len vtedy, ak sa ukladá trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky (§ 49 ods. 1 Trestného zákona), respektíve tri roky (§ 51 ods. 1 Trestného zákona). Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej trestnej veci je možné uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože uloženie iného druhu trestu tu vylučuje priamo Trestný zákon.

Pri ukladaní trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukladanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného J. D. zistil 1 poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Priťažujúcu okolnosť súd zistil jednu - recidívu podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný má v odpise evidovaných 11 záznamov - predchádzajúcich odsúdení (hoci v rámci 2 z nich sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, a tiež okrem posledného odsúdenia tunajším súdom vo veci 1T/57/2015, nakoľko ide o znak skutkovej podstaty prejednávaného trestného činu). Nakoľko pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný (1:1), k úprave trestnej sadzby nedošlo.

Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu a tiež vzhľadom na osobu obžalovaného J. D., jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého sa k spáchaniu skutku priznáva v podstate od prípravného konania, pričom na hlavnom pojednávaní obžalovaný učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval, súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestnom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanému súd pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

V prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastali účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne (navyše, keďže tu ide o príslušnú časť rozhodnutia súdu prvého stupňa, dovolanie môže podať len minister spravodlivosti - k tomu primerane R 12/2017).

Pri ukladaní trestu súd okrem osoby obžalovaného J. D. zohľadnil aj okolnosti spáchania skutku ako i možnosti jeho nápravy, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať okrem nelegálnej držby drogy u obžalovaného, ktorej množstvo prevyšuje hranicu desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky, ktorej držba je v zmysle Trestného zákona posudzovaná ako horný limit pre určenie, že sa v danom prípade jedná o prechovávanie drog pre vlastnú potrebu podľa § 135 Trestného zákona, na to, že obžalovaný sa trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona dopustil opakovane, hoci už bol za taký čin odsúdený, v danom prípade ale ide o znak skutkovej podstaty prejednávaného trestného činu; tieto okolnosti sú subsumované do kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu kladeného obžalovanému za vinu. Súd zároveň dáva do pozornosti, že obžalovaný nie je stíhaný za obchodovanie s drogami, čo sa nesporne považuje za závažnejšiu okolnosť spáchania trestného činu

drogového charakteru. Zároveň je potrebné poukázať na 11 záznamov v odpise registra trestov, z ktorých len ohľadom 2 sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Čo do druhu páchanej trestnej činnosti, obžalovaný bol okrem drogovej trestnej činnosti súdne trestaný v podstate už len za majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže). Súčasne je dôležité dodať, že v osobe obžalovaného ide stále o relatívne mladého človeka, ktorý aj po vykonaní trestu, vrátane programu resocializácie v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, bude mať možnosť zmeniť spôsob života a vyvarovať sa životných pochybení obdobného charakteru.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a ustanovenia zákona má súd zároveň za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a preto bolo, tak ako je to skôr odôvodnené, analogicky použité mimoriadne zmierňovacie ustanovenie zakotvené v § 39 ods. 4 Trestného zákona, ktoré umožňuje obžalovanému J. D. uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom a obžalovanému mimoriadne znížil obžalovanému trest odňatia slobody, konkrétne na 8 rokov, ktorý trest bude podľa názoru súdu adekvátny na zabezpečenie ochrany spoločnosti a na nápravu páchatelia a súčasne ktorý bude trestom dostatočným nielen na potrestanie obžalovaného, ale bude aj trestom primeraným o spravodlivým z pohľadu stíhanej trestnej činnosti o aj z pohľadu proporcionality.

Pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného J. D. na výkon trestu súd aplikoval § 48 ods. 2 písm. b) a ods. 4 Trestného zákona a obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a nie maximálnym [§ 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona], nakoľko pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a súčasne je súd toho názoru, že s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bude náprava obžalovaného v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia lepšie zaručená.

Obžalovanému J. D. bol uložený aj trest prepadnutia vecí - 1 ks plechovej krabičky a 1 ks digitálnej mikrováhy zn. Monert, nakoľko tieto boli použité na spáchanie trestného činu, čo vyplýva jednak z povahy vecí, ich vlastností a účelu použitia; uvedené okolnosti vyplývajú zo spisu a sám obžalovaný nenamietal voči uloženiu trestu prepadnutia uvedených vecí.

Súd obžalovanému J. D. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie, a to predovšetkým s poukazom na závery znaleckého dokazovania, pričom znalkyňa navrhla ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, nakoľko jeho pobyt na slobode nie nebezpečný z psychiatrického hľadiska, s tým, že uvedené ochranné liečenie má za úlohu, okrem iného, edukovať o zdravotných a psychosociálnych následkoch užívania MFA a iných drog. Znalkyňa navrhla ochranné liečenie realizovať mimo výkonu trestu z dôvodu, že takýmto spôsobom bude monitorované dodržiavanie abstinencie od návykových látok priamo na slobode.

Obžalovanému J. D. súd obligatórne ukladal ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ho súd odsudzoval za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody a tento ochranný dohľad súd uložil vo výmere 1 roka.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.